

Bessona Inferior. Iglesias-Casanovas (Ae/V, 135 m)

Primera ascensió:

A. Iglesias, J. Casanovas i F. Guillamon
(setembre de 1966)

Material:

17 cintes exprés, una plaqueta recuperable
i un estrep. Útils tascons petits pel darrer llarg.

25m

R5
IV+
V
V+
Ae
R4
2 passos
3 claus vells a la
fissura, fàcils de
reforçar

30m

IV
IV+

15m

Ae
R3
Cap de burí
Ae

30m

R2
IV
Panxa, pas clau
del llarg en lliure

Ao
Continuïtat si es va en lliure
Bonic!!

35m

R1
Ao

Ao/V

Ao

IV+

Enfilar-se a un teix característic
fins arribar a la primera xapa.

La Iglesias-Casanovas o Baby, és una típica escalada clàssica dels 60: una filera de burins que ens porten inexorablement a cim de la Bessona, bàsicament en escalada artificial. No obstant, gràcies als re-equipaments que ha sofert, és pot forçar en lliure fins on la nostra tècnica i força ens ho permetin. Sigui quina sigui la tècnica que usem, de ben segur que gaudirem d'una estupenda escalada al vertical vessant est de la Bessona Inferior.

- Via: Iglesias-Casanovas o Baby
- Zona: Montserrat – Agulles
- Dificultat: V+/Ae (MD-)
- Dificultat obligada: V/Ae
- Llargària: 135 metres
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada bàsicament amb parabolts. Resten alguns espits, burins i alguna escarpia i claus a la darrera tirada.
- Material: 17 cintes exprés i un estrep. És interessant dur tascons petits o aliens per si volem reforçar la darrera tirada, donat que els claus que hi ha estan una mica 'tocats'.
- Orientació: Est
- Valoració:****

Aproximació:

Aparquem el vehicle a Can Massana i ens dirigim cap al refugi Vicenç Barbé pel Coll de les Portelles. Un cop al refugi hem de prendre el camí en direcció nord que condueix fins a la part superior d'Agulles. Un cop passada la Vespa, la següent paret és la Bessona Inferior. La via comença a l'alçada d'un teix característic. Hem de mirar amunt ja que el primer punt d'assegurança es troba a uns 8 metres del terra.

L1(V/Ao o 6b+)

Per trobar el peu de via haurem de fixar-nos en un arbre característic (teix) que creix just al costat de la paret. La primera assegurança es troba força amunt, fet que ens obliga a enfilem-nos per l'arbre fins que puguem passar a la paret i xapar la primera expansió. Un cop xapada la via és un seguit d'expansions que s'enfilem paret amunt. A partir d'aquest punt podem progressar fàcilment en Ao. Les assegurances, majoritàriament parabolts, amb algun espit o burí intercalats de tant en tant, es troben en molt bones condicions i estan molt properes, fet que convida a provar el lliure sense por de patir gens. La reunió es troba a una còmode relleix. 35 metres.

L2(IV/Ao o 6b)

La segona tirada marxa cap a l'esquerra per anar a buscar una canalera que s'enfila recte amunt. Aquesta tirada convida al lliure, vertical i de continuïtat sobre presa petita però noble. La part més complicada és quan la canalera s'acaba i hem de superar un petit bombo abans de que la paret s'inclini i puguem arribar a la reunió, que de nou torna a ser força còmoda. 30 metres.

L3(Ae)

Sortim recte amunt en Ao per de seguida fer un flanqueig a l'esquerra. Un cop feta la travessa hem de tirar amunt, ja amb el pedal desplegat. La darrera assegurança és un cap de burí, així que haurem de menester una plaqueta recuperable. Fem la reunió a una balma. 15 metres. És possible empalmar aquest llarg i el següent.

L4(IV+/Ae o 6c)

Sortim de la balma cap a l'esquerra per anar a atènyer la primera expansió. Progressem en tècnica d'artificial una vintena de metres fins que tenim una sortida de lliure fàcil que ens deixa a una placa inclinada que haurem de guanyar per arribar a la quarta reunió, just sota la bola somital. 30 metres.

L5(V+/Ae)

Anem un metre a l'esquerra i guanyem el desplom que tenim davant amb un parell de passos d'artificial. A partir d'aquest punt escalem pel costat d'una fissura protegida per claus. Aquests estan en un estat una mica lamentable, però podrem augmentar la protecció fàcilment a base de tascons petits o d'aliens si ho creiem oportú. La dificultat davalla ràpidament fins arribar al cim. 25 metres.

Descens:

Fem un primer ràpel per la vessant oest. Aquest ens deixa a la canal que formen la Bessona Superior i la Inferior. Fem un nou ràpel, ara sobre un arbre per la vessant nord, que ens deixa al coll que formen les Bessones i l'Agulla de l'Arbret.

El que més m'ha agradat:

- Original manera de començar, enfilant-nos a un arbre que sembla que hagi estat dissenyat expressament per això.
- Totes les tirades (excepte la tercera) es poden provar en lliure sense passar gens de por.
- Bonica segona tirada en lliure.

El que no m'ha agradat tant:

- El darrer clau de la cinquena tirada està en un estat lamentable, em sembla recordar que és una U, sortida i retorçada... No seria mala idea canviar-ho.